

ת"פ (ירושלים) 21620-02-20 - מדינת ישראל נ' אורן אוננו

ת"פ (ירושלים) 21620-02-20 - מדינת ישראל נ' אורן אוננו וOTH שלום ירושלים

ת"פ (ירושלים) 21620-02-20

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עוז מוטי בניטה ועו"ד רועי דען

تبיעות משטרת ישראל

נ ג ד

1. אורן אוננו

2. בןITCH (עציר) ע"י

ב"כ עוז מיכאל עירוני

3. אברהם כהן

בית משפט השלום בירושלים

[03.07.2025]

כבוד השופט ציון סהרני

גזר דין (בעניין נאשם 2)

כללי:

1. הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן שייחס לו 4 אישומים שעוניים גניבה בצוואתו חדא עם אחרים וגניבה בנסיבות מיוחדות.

2. הצדדים הסכימו להפנות את הנאשם לשירות המבחן לצורך עירית תסקירות בעניינו, אך לא הייתה ביניהם הסכמה הנוגעת לעונש וכל זאת כהבנתו.

כתב האישום המתוקן:

3. באישום הראשון הודה הנאשם בכך שגנבו 3 שעוני יוקרה בסכום מצטבר של למעלה מחצי מיליון ₪, וזאת בסיווג של נאים 1 ו-3.

4. על פי המתואר באישום זה, ביום 27.1.2027 בשעה 15:30 לערך שלושת הנאים נכנסו לחנות שעונים "ROLKES" ברחוב ابن גבירול 36 בתל אביב לאחר שהגיעו לשם באמצעות רכבו של נאשם 3. נאים 1 ו-2 נכנסו לראשונה לחנות ואילו נאשם 3 נכנס מעט אחריהם תוך הצגת מגע כאלו הוא לא קשור אליהם. מסיבות שאין ידועות עזבו השלושה את החנות.

5. באותו יום בשעה 17:30 הגיעו שלושת הנאים לשדרות מלילא בירושלים באמצעות רכב בו נהג נאשם 3.
6. הנאים התפצלו כר שנאשים 1 ו-2 נכנסו ראשונים לחנות "ROLKES". נאשם 1 ביקש מהმוכר בחנות לבחן 2 שעוני רולקס, האחד בשווי 168,800 ₪ והآخر בשווי 100,100 ₪. המוכר הוציא את שני השעונים מוויטרינה שהייתה נועלה.
7. באותו הזמן ביחסו ביחס נאשם 2 מהמוכר לבחון שעון רולקס נוסף ששווי 300,300 ₪ ומהמוכר אישר זאת.
8. בעודם בוחנים את השעונים הגיע למקום נאשם 3 ונעם מחוץ לחנות. מאחר שדלת החנות הייתה נועלה מטעמי בטיחות, ביקש נאשם 2 מהמוכר לפתוח את הדלת לנאשם 3 בטענה כי הוא קשור אליו ואל נאשם 1.
9. בעקבות בקשתו, פתח המוכר את דלת החנות ושלושת הנאים נמלטו בריצה מהמקום כאשר השעונים מצוים באמתחתו של נאשם 2. נאים 1 ו-3 נתפסו על ידי מאבטחי הקניון ואילו נאשם 2 הצליח להימלט מהמקום כאשר השעונים ברשותו. נאשם 2 נעצר כעבור מספר שעות ללא השעונים שגנב.
10. בגין האמור הורשע הנאים 2 בעבירה לפי סעיף 384(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק") - גנבה דבר שערכו עלה על 500,000 ₪. להשלמת התמונה יzion כי הנאים 1 ו-3 הורשו בגין מעשיהם באישום זה בעבירה של סיווג בגובה דבר שערכו עלה על 500,000 ₪, וזאת במסגרת הסדר טיעון.
11. באישום השני הודה הנאים 2 בכך שבתאריך 2.1.20. יצר מי מהנאים 1-2 קשר עם גל נחאייסי (להלן: "המתלון") אשר פרסם בפייסבוק של שעוני יוקרה בפייסבוק על כוונתו למוכר שני שעוני רולקס, האחד בשווי 59,700 ₪ והשני בשווי 39,500 ₪.
12. הנאים 1 ו-2 תיאמו פגישה עם המתלון וביום 2.1.20. נפגשו עם המתלון תוך שהם מזדינים בשמות בדיים.
13. הנאים 1 ו-2 ביצעו מהמתלון לבדוק את השעונים, ונאשם 2 בדק את המספר הסידורי של אחד השעונים באמצעות מכשיר הטלפון שהוא ברשותו. נאשם 1 בחר את השעון וביקש מהמתלון להוציא חוליה ברכזעת השעון.
נאשם 1 מסר לנאשם 2 את השעון שהוא ברשותו ונאשם 2 הכניס את שני השעונים לשכית שהחזיק תוך שהוא משוחח בטלפון ויוצר מצג ולפיו הוא מארגן כסף עבור השעונים. המתלון ביקש לקבל לידי את השעונים ואומריו כי יסגורו את פרט העסקה בבית קפה סמוך.
14. בשלב זה עזב נאשם 1 את המקום באמצעות רכב.
15. בהגיעם לבית הקפה וכאשר השעונים עדין מצוים בראשו נאשם 2, פתח האחורי את דלת המקום,omid עמו כניסה המתלון למקום נמלט הנאים 2 בריצה והמתלון בעקבותיו. המתלון הצליח לתפוס את הנאים 2 ושניהם נפלו ארציה. המתלון נחבל בחזהו והנאים 2 ניצל זאת כדי להימלט מהמקום כשהשעונים ברשותו.
16. בגין האמור הורשע הנאים 2 בעבירה של גנבה בצוותא חדא, עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין.
17. באישום השלישי הודה הנאים 2 בכך שקשר עם הנאים האחרים קשר לגנוב שעוני יוקרה, וזאת בסמוך ליום 29.12.19.
18. ביום 29.12.19 בשעה 16:00 ערך הגיעו הנאים לחנות Bנקיכר המדינה בתל אביב.
19. נאים 1 ו-2 נכנסו הראשיים לחנות וביקשו מלאון יונסוף, המוכר במקום (להלן: "המתלון"), שיציג להם 2 שעונים, האחד בשווי 14,995 ₪ והוא נושא 25,450 ₪. כל אחד מהנאים מدد שעון אחר.
20. במהלך שהייתם בחנות, ולביקשתם, הוצגו לנאים 1 ו-2 שעונים נוספים.
21. בשלב זה הגיעו נאים 3 למקום ונעם בפתח החנות, והמתלון פתח לו את דלת החנות שהייתה נועלה מטעמי אבטחה. נאים 3 הגיעו למTELON שודל החנות לא נסגרה עד הסוף. נאים 2 ניצל את העובדה שהנאים 1 עמדים את החנות, תוך שהוא מודע שמדובר בחנות לא נסגרה עד הסוף. המוכר מכך עזב נאים 3 את החנות, תוך שהוא מודע שמדובר בחנות לא נסגרה עד הסוף. נאים 2 ניצל את העובدة שהנאים 1 עמדים המTELON בסמוך לויטרינה כshawilo אליו ונמלט מהמקום עם השעונים בעת שנאים 1 מלאו אותו במבטיו.
22. לאחר מכן עזב נאשם 1 את המקום.
23. בגין האמור הורשע הנאים 2 בעבירה של גנבה בצוותא חדא בנגוד לסעיף 384 בסעיף 29(א) לחוק העונשין.
24. באישום הרביעי הודה הנאים בכך שנאים 1 פנה למר רוני בייציב (להלן: "המתלון") בעקבות כך שהמתלון פרסם למכירה שעון יוקרתי בסכום של 30,000 ₪. נאים 1 מסר למTELON כי הוא מעוניין לרכוש את השעון עבור אשתו, והשניים קבעו להיפגש.
25. בתאריך 29.8.19 בשעה 14:00 הגיעו נאים 1 ו-2 למTELON ב מגדל משה אביב ברמת גן.

26. לבקשתם, מסר המתלון את השעון לנאים 1 ו-2 על מנת שיעדדו על טיבו. הנאים ביקשו מהמתלון לבדוק את מקורות השעון בחנות המומකת באזורי הבורסה ברמת גן, ומשך התלווה המתלון, אשר היה ייחד עם בנו בן ה-5, אל הנאים לרכב מסוג מרצדס בו נג הנאים 1.
27. במהלך נסיעתם יש המתלון עם בנו במושב האחורי ואילו הנאים ישבו במושבים הקדמיים. תוך כדי נסיעה שוחח הנאים 1 בשיחת יידאו עם אישא אותה הציג כאישתו והציג לה את השעון. לאחר מכן ביקש המתלון את השעון מהנאים 1 והאחרון מסר לו את השעון לידי.
28. בחלוף זמן קצר ביקש הנאים 1 מהמתלון את השעון פעמיים נוספת והמתלון מסר לו את השעון. נאים 1 מסר את השעון לנאים 2. המתלון ביקש מנאים 2 את השעון ונאים 2 הגיעו את המתלון ואומרו כי אין לו מה לחושש. בשלב מסוים פתח הנאים 2 את דלת המכונית, נמלט ברכזה כשהשעון ברשותו וטור כדי הימלטוותו חיר עבר המתלון.
29. לנוכח האמור, ביקש המתלון מהנאים 1 לנסוע לכיוון תחנת המשטרה, אולם נאים 1 השיב כי אין לו מה לדאוג וכי הנאים 2 בסך הכל רצוי לבדוק את השעון אצל בעל מקצוע.
30. נאים 1 נסע לכיוון קניון עזריאלי וחירף בקשר המתלון לשוב על עקבותיו סירב נאים 1 לעשות כן בטענה כי הוא בדרכו למשרדו.
31. לנוכח המתואר צלצל המתלון למוקד המשטרה ודיווח על האירוע. במהלך האירוע אמר נאים 1 למתלון כי הוא עשה טעות וכי אם לא ינתק את השיחה לא יראה יותר את השעון. המתלון לא ניתק את השיחה ונאים 1 שבעל עקבותיו לכיוון מגדל משה אביב, שם ירד מן הרכב. המתלון ירד אף הוא מהרכב עם בנו ורדף אחריו נאים 1 כדי לעכובו, אולם נאים 1 דחף אותו בתגובה.
32. בגין האמור, הורשע הנאים 2 בעבירה של גנבה בצוותא חדა בסיוועו של נאים 1 לפי סעיף 384 לחוק העונשין.
תקiroi_shirot_hanachon:
33. בעניינו של הנאים הוגש מספר תסקירים.
- 1.3.22. **תקיר מיום מיום**
34. בתסקיר זה תואר הרקע האישי והמשפטי של הנאים. מדובר במין שבגיל שנתיים וחצי גדול ייחד עם שני אחיו אצל דודתו ובعلاה בשל חוסר מסוגלות הוריו לגדלו.
הוריו של הנאים ריצו מאסרים בפועל, כאשר הנאים זוכר בתקוריים בבתי הסוהר כבר מהיותו ילד.
הנאים תiar את דודתו ובعلاה כהורם מפנקים שהתקשו להציג לו גבולות.
35. עוד ציין בתסקיר, כי מדובר במין שלחוובתו 11 הרשות קודמות. הנאים הביע רצון להתנק מהסבירה העברינית שאימץ לעצמו ולנהל אורח חיים לא עברייני.
36. שירות המבחן התרשם כי הנאים מתקשה להתמודד עם מצב דחק ולהז בחייב, וגוטה לאמץ דפוסי פעולה אימפרטיביים ובעיתיים, וכל זאת מבליל לחשוב על תוצאות התנהלותו. כמו כן התרשם שירות המבחן מכך שלנאים קושי בויותות דחפים ודפוסי חשיבה נוקשים ומעוותים, וכי הוא זוקק להתערבות טיפולית אינטנסיבית כדי לשנותם.
37. שירות המבחן התייחס לכך שהנאים בעל אמונה עצמאית כי קיימים בו כוחות נפשיים שישו לו לעור שינוי בחיים.
38. לצורך הערכת סיכון השיקום נתבקשה דחיה של כחודשיים.
תקיר משלים מיום:
- 6.7.22. **6.7.22. הגש שירות המבחן** תסקיר משלים בעניינו של הנאים.
40. מהتسקר עליה כי בתקופת הדחיה הנאים השתלב בטיפול פרטני שהתקיים אחת לשבועים. שירות המבחן התרשם כי הנאים משתייך באופן כנה ואוונטי אודות מעשי נושא כתב האישום, תחשות הבושה מהתנהלותו והקושי בשינוי דפוסי חשיבה מקובעים.
41. שירות המבחן התרשם כי קיימים גורמים המעלים את סיכון השיקום, בהם המעבר מנהריה לקרית שמונה, קיום קשר זוגי והקמת משפחה ובתוכה תפkid אביה החדש עבورو.
42. בעקבות האמור, שולב הנאים החל לטפל בחובותיו הכספיים בסיווע של עוז'ד מהלשה לסיווע משפטו. עוד ציין, כי הנאים החל לעבוד במשרה מלאה לראשונה בחייו.
43. שירות המבחן אף התרשם, כי הנאים החל לטפל בחובותיו הכספיים בסיווע של עוז'ד מהלשה לסיווע משפטו. עוד צוות לtowerת הציבור.
44. בעקבות האמור, בא שירות המבחן בהמלצה להטיל על הנאים צו מבנן לתקופה של 18 חודשים לצד 200 שעות לtowerת הציבור.
45. מאז הוגש הتسקר המשלים בעניינו של הנאים נדחה הדיון בעניינו פעמיים אחר פעם, מסיבות שונות.
46. לאחר מספר דחיות, פרצה מלחמת "חרבות ברזל" והנאים פונה מביתו לעיר אילת.

47. ביום 6.5.24 הורה בית המשפט (חברי כבו השופט א' איתן) לשירות המבחן להגיש תסקיר עדכני בעניינו של הנאשם.
48. ביום 10.7 הוגש תסקיר משלים בעניינו של הנאשם ממנה עלה כי ביום 24.11.23 נעצר הנאשם באילת בגין תיק אחר. בנסיבות אלה, וכדי שלא לפגוע בתהילך השיקומי שהחל הנאשם לעבורו, שירות המבחן ביקש דחיה של 4 חודשים. בית המשפט נעתר לבקשת שירות המבחן והורה על דחיתת הדיון ב-4 חודשים נוספים.
49. לאחר דחיה, בתאריך 18.9.24 נגזר דיןו של הנאשם בתיק המקובל שנפתח באילת ל-18 חודשים מאסר בפועל אוטם החל לרשות מיום גزر הדין.
50. לנוכח האמור, בתסקיר משלים שהוגש ביום 31.10.24 שירות המבחן לא בא בהמלצתה לעונשה שיקומית בעניינו של הנאשם, והמליץ על עונשה מוחשית שתבהיר את גבולות המותר והאסור, כמו גם על פיצוי לנפגעי העבירה.
51. בתסקיר נוסף שהוגש ביום 21.5.25 חזר שירות המבחן על עדותו בה המליץ על עונשה מוחשית. עוד לעומת מהتسיקר, כי על אף ניסיונותיו של הנאשם לרכוש מינויות לתפקיד נורטטיבי, ניכר כי הוא מתקשה וממשיר לנרגל דפוס התנהגות עבריני, ואף היה מעורב באירוע חorig בבית הסוהר.
- עיקר טיעוני וראיות הצדדים לעונש:
52. ב"כ המאשימה ביקש לקבוע מתחם עונשה נפרד לכל אישום.
53. לטענותו, מעשו של הנאשם מלבדים על תעוזה, תכנון וארגון ובחירה מושכלת של קרבנות העבירה. נטען, כי כל מעשה תוכנן בנפרד, בזמןים ומקומות שונים, וכן שיטות עובודה שונות. הדבר המשותף היחיד בכל המקרים הוא הנאשם עצם וכן סוג הרכוש שנגנבו - שעוני יוקרה.
54. ב"כ המאשימה הפנה בטיעונו לע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' יוסף דלאל (להלן: "ענין דלאל") וכן לרע"פ 18/1976 אלמליח נ' מדינת ישראל (להלן: "ענין אלמליח").
55. לטענתה המאשימה יש לקבוע מתחם עונשה בטוח שבין 8-18 חודשים מאסר וכן עונשה נלוית בגין כל אישום.
56. ב"כ המאשימה הדגישה את עברו הפלילי העשיר של הנאשם הכלול 14 הרשעות קודמות, בגין ריצה 102 חודשים מאסר, תוך שהפנה לכך שבימים אלו מרצה הנאשם עונש מאסר של 18 חודשים בגין הסtabכות נוספת לאחר שהוגש נגדו כתב האישום בהיליך זה.
57. המאשימה התייחסה בטיעוניו לתסקיריו שירות המבחן, והדגישה כי בשום שלב לא היה מקום להמליץ על הטלת של"צ. ב"כ המאשימה הדגישה בטיעונו כי בסופו של דבר שירות המבחן לא בא בהמלצתה שיקומית וחזר על המלצותו לסייע את הhilיך בעונשה מוחשית ומרתיעה.
58. לנוכח המקובל עתרה המאשימה למקם את עונשו של הנאשם במרכז המתחם ולהשיט עליו עונש של 48 חודשים מאסר בפועל, לצד עונשה נלוית וכן פיצוי לנפגעי העבירה בסכום המירבי של 258,000 ₪.
59. אשר לעונש שנגזר על הנאשם 1 במסגרת הסדר טיעון (20 חודשים מאסר בפועל) נתען כי התקופה בעניינו של הנאשם 1 לא כללה ניכויימי המעצר. עוד הדגישה ב"כ המאשימה, כי לנאשם 2 חלק מרכזי בעבירות נשוא כתוב האישום.
60. מטעם הנאשם העידו דודת, שגדלה אותו מאז היה פעוט, ורעדתו.
61. דודתו של הנאשם בקישה עבורי את רחמי בית המשפט, תוך שהדגישה כי נולד להורים שלא הייתה להם יכולת לגדלו, דבר שאילץ אותה ואת בעלה לגדלו בעצמם. עוד הדגישה, כי הנאשם חבר לגורמים עבריניים מאז היה צער, ולאחר מכן השכיר את אישתו הנוכחית חול שינוי של ממש באורחותו.
62. אף אישתו סיפרה על השינוי שעשה הנאשם בחייו עם המעבר למגורים בקריית שמונה, והעידה כי הוא אבא טוב לילדיו ואף לבתה מנישואה הקודמים. עוד העידה, כי בעקבות המלחמה והמעבר הקפוי למגורים במלון בעיר אילת, התערערה היציבות בחיהם. לדבריה, בעקבות המלחמה היא ילדה סובלים מחרדות ופחדים, ונוכחותו של הנאשם חזרה בחיק המשפחה חיוית, בפרט לנוכח העובדה שלآخرונה נולד לזוג תינוק חדש אותו לא זכה הנאשם עדין לגדל.
63. ב"כ הנאשם טען, כי הגם שמיוחסים לנאים 4 אישומים נפרדים, יש מקום להתייחס אליהם כאירוע אחד, אולם לא מiquid טיעוני בהקשר זה.
64. עוד טען, כי בשים לב לעונשים שנגזו על נאים אחרים בתיק זה (20 חודשים מאסר על נאים 1 ו-9 חודשים בעבודות שירות על נאים 3), יש לקבוע מתחם עונשה בטוח שבין 15-30 חודשים מאסר.
65. לטענותו, הנאשם היה משוחרר לארגון פשע כל חייו, והפנה לתסקיריו שירות המבחן מהם עולה כי הוא החל לשקם את חייו, שינה את מקום מגורי, נישא לזוגתו, החל לעבוד בעבודה מסודרת בסופרמרקט, ואף נולדו לו ילדים.

66. לטענת הסניגור, אלמלא פניו מביתו בקרית שמונה בעקבות המלחמה, היה ממשיך ומשקם את חייו. נטען, כי בעקבות המעבר הכספי למגורים בבית מלון באילת התערערה היציבות בחיו, ואז, בעקבות מפגש אקרים עם דמויתו מעברו, הסתבר הנאשם בתיק אחר בגין הוא מרצה עונש של 18 חודשי מאסר בפועל.

67. לטענתו, בית המשפט (חברי, כבוד השופט א' איתן) נמנע ממתן גזר דין זה את בעקבות מצאי תסקרי שירות המבחן שהו חוביים עבונינו של הנאשם.

68. סיכום של דברים, ביקש ב"כ הנאשם למקם עונשו של הנאשם בתחום מתחם העונשה לו טعن.

69. הנאשם הביע סליחה וחרטה אודוט מעשי, הסביר כי בחר לצoud בדרכ'Aחרת ושונה מזה בה צעד מרבית חייו, אולם צפויות לו התמודדות לא פשוטות בהן הוא רוצה לעמד. הנאשם הסביר את הרקע למעשיו נשוא כתוב האישום בתיק זה, והuid כי בכונתו לקיים אורח חיים נורטטיבי, לפרנס את משפחתו ולגדל את ילדיו.

דין והכרעה - קביעת מתחם העונש ההולם:

arium אחד או מספר אירועים:

70. ב"כ המאשימה טען, כי יש לקבוע מתחם עונשה לכל אישום ואילו ב"כ הנאשם טען כי יש לראות בכל האישומים אירוע אחד ובהתאם לקבוע מתחם עונשה הולם אחד.

71. סעיף 40ג לחוק העונשין קבע, כי על בית משפט שהרשיע נאים בכמה עבירות לקבוע האם מדובר באירוע אחד או במספר אירועים, וזאת לצורך קביעת מתחם עונשה אחד או כמה מתחמי עונשה לפי העניין.

72. בית המשפט העליון נדרש לסוגיה זו וקבע כי עבירות שיש ביןיהן קשור ענייני הדוק וניתן להשקף עלייהן כמסכת עברינית אחת ("חובו לאירוע אחד"):

"הובן ש'ינתן למונח "קשר הדוק" יתפתח מקרה ל蹶ה ואין צורך לקבוע אותו באופן קשייח' כבר כעת. עם זאת, ניתן כי בריגל קשר כזה בין עבירות ימצא כאשר תהיה ביןיהם סਮיכות זמניות או כאשר הן תהיינה חלק מאותה תוכנית עברינית אף כאשר הן בוצעו לאחר תקופה זמן שאינה קצרה (אך מבלתי שפרמטרים אלה ימצאו את מבחני העזר האפשרים לבחינת עצמותו של הקשר בין העבירות)".

ע"פ 13/4910 אחמד בני ג'aber נ' מדינת ישראל (נבו 29.10.2014)

73. בפסק הדין בעניין דילאל נקבע כי ככליל, ישום מבחן הקשר תוך בחינת נסיבות העניין يولכו למסקנה ברורה בשאלת האם מדובר באירוע אחד או במספר אירועים. עוד נקבע, כי יתכן מקרים חריגים בהם לא ברור האם מדובר באירוע אחד או במספר אירועים, שאז על בית המשפט לקיים בקרה נורטטיבית במסגרת תיבחן השאלה האם נכון יהיה לקבוע, כענין של מדיניות משפטית ובהתחשב בתכלית הקבועה בסעיף 40ג לחוק העונשין, להתייחס לעבירות במספר אירועים נפרדים.

74. לטעמי, יש להתייחס לאישומים בהם הורשע הנאשם כאירוע אחד הכלול במספר מעשים. מבחן הקשר ההדוק מוביל למסקנה זו כפי שיפורט להלן.

75. מדובר בנאשם, שיחד עם הנאשמים האחרים, החליט לגנוב שעוני יוקרה מגוריים שונים. אכן, מדובר במקרה גניבת הנבדלים זה מזה בזמן, במקומות ובנסיבות נפגעי העבירה. יחד עם זאת, מדובר באופןם עצמם הנאים שחברו יחד לגנוב שעוני יוקרה מאחרים, כאשר בכל המקרים מדובר בשיטת ביצוע ומאפיינים דומים, בהם הנאשם ושותפי מציגים עצם כמו שימושיים לרכוש שעוני יוקרה (בין אם חדשם ובין אם מז' שנייה), ולאחר מכן רוכשים את אמונו של קרבן העבירה נאים 2 נמלט עם השלל.

76. באישומים 1 ו-3 בהם דובר על גניבת שעוני יוקרה מהחניות נטלו חלק שלושת הנאים ייחודי ואילו באישומים 2 ו-4 נטל חלק נאים 1 ו-2 בלבד. נאים 2 נטל חלק בכל האישומים.

77. אולם, מדובר ב-4 מקרים שהתרחשו בפרק זמן של מספר חדשמים, אולם אין בכך זה כדי לחייב קביעת 4 מתחמי עונשה שונים. בעניין ג'aber נקבע, כי גם אם מדובר בשורת מעשים שבוצעו על פני תקופה לא קצרה ניתן לראות מהם אירוע אחד, וזאת כאשר מדובר בעבירות המהוות חלק מאותה תכנית עברינית.

78. כאמור, מדובר בתכנית עברינית שמתארת לגנוב שעוני יוקרה מבעליהם. לא נעלם מעניין כי במסגרת התקין לכטב האישום נמחקה עבירות קשר, אולם ברור ומובן כי הנאים לא נתקלו זה בה באקרים בכל אחד ואחד מהקרים נשוא כתוב האישום, וכי גם אם במסגרת הסדר הטיעון הוחלט למחוק את עבירות קשרhet הקשר לביצוע עוון, בוודאי שנitin לראות בעבירות נשוא כתוב האישום תכנית עברינית, כפי שאף עולה מכתב האישום עצמו.

79. לנוכח המקובל, מצאתי לקבוע כי האישומים בהם הורשע הנאשם מהווים אירוע אחד הכלול במספר עבירות,

ובהתאם יש לקבוע מתחם עונשה אחד.

קביעת מתחם העונשה ההולם:

80. בבוא בית המשפט לקבע מתחם ענישה הולם עליו להביא בחשבון את העיקרון המנחה, הוא עקרון הילימה, הערכים המוגנים שבUberiorות בהן הורשע הנאשם ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבותו ביצוע העבירה.
81. הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם בעבירותאותן ביצע הם קניינו של אדם, המשחר החופשי, שלום הציבור ובוחנו והסדר הציבורי. הנאשם (יחד עם שותפיו לעבירות) גנב שעוני יוקרה בסכומים משמעותיים וגרם נזק כספי לקרבתות העבירה.
82. בכל המקרים השעונים שנגנוו לא הוחזו לבעלייהם, כך שמדובר בנזק כספי ממשמעותי.
83. לטעמי, מידת הפגיעה בערכים המוגנים כתוצאה מהמעשים בהם הורשע הנאשם היא גבואה, הן לנוכח שוויים המצתבר של השעונים והעובדת שלא הוחזו לבעלייהם, נצול מגנון הסחר החופשי והפגיעה בו, בסדר הציבורי ובשלום הציבור וחבירה המשותפת לבצע את העבירות נשוא כתוב האישום.
84. בפסק הדין בעניין אלמליך אליו הפנתה המאשימה נקבע מתחם ענישה בטוח שבין 12-24 חודשים מאסר בגין שני מקרי התפרצויות לדירות גניבה מהן. מדובר למי שחבר לאחרים, התפרץ לשתי דירות וגנב מהן רכוש רב תוך שהוא מסב נזק רב לדירות אלהן פרץ. הנאשם באותו מקרה הורשע בשתי עבירות התפרצויות לפי סעיף 406(ב) חוק העונשין, שהעונש בגיןה עומד על 7 שנים מאסר, וכן בשתי עבירות גנבה.
85. בתיק דין הגיעו נאים 1 ו-3 להסדר טיעון. נאים 1, שההורשע אף הוא בכל ארבעת האישומיםណון לעונש מאסר לתקופה של 20 חודשים מאסר. לנוכח העובדה שדווח בהסדר טיעון בו עתרו שני הצדדים לאמץ עונש מוסכם לא נקבע על ידי בית המשפט (חברי כבוד השופט א' איתן) מתחם ענישה. נאים 3, שההורשע רק בשני מהם מתוך ארבעת האישומים וחלוקתם בשני אישומים אלו מצומצם יותר מזה של שני שותפיו,ណון לעונש של 9 חודשים מאסר בעבודות שירות.
86. אף עתירת המאשימה לקבע מתחם ענישה זהה לכל אחד מהאישומים בהם הורשע הנאשם איננה עולה בקנה אחד עם חומרתם. העבירות המיוחסות לנאים באישום הראשון חמורות משמעותית מכלו המיוחסות לו ביתר האישומים. לצד העבירה של גנבה בניסיבות מיוחדות בה הורשע הנאים באישום הראשון קבוע עונש של 7 שנים מאסר, לעומת עבירת הגנבה המיוחסת לו בגין האישומים, שהעונש הקבוע לצדה עומד על 3 שנים מאסר, כך שלא ברורה עדמת המאשימה לעתור למתחם זהה לעבירות שונות.
87. בניסיבות אלו, קרי - פסק הדין בעניין אלמליך אליו הפנתה המאשימה והעונשים שנגנוו על הנאים האחרים בתיק זה, נסיבות העבירות נשוא כתוב האישום בו הודה הנאים ומידת הפגיעה בערכים המוגנים, יש מקום לקבע מתחם ענישה בטוח שבין 18-36 חודשים מאסר בפועל.
- קביעת עונשו של הנאים:
88. ב"כ הנאים לא ביקש לצאת מהתחם הענישה לו טعن. כאמור, ב"כ הנאים ביקש כי בית המשפט יעמיד את עונשו של הנאים על 15 חודשים מאסר בפועל - הרף התיכון של מתחם הענישה לו טعن.
89. ב"כ המאשימה ביקש להשיט על הנאים עונש מאסר לתקופה של 48 חודשים.
90. לטעמי, עדמתה העונשית של המאשימה איננה עולה בקנה אחד עם עתירה במשפט עם ב"כ נאים 1 במסגרת הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים - 20 חודשים מאסר בפועל לצד ענישה נלוות.
91. לא מצאתם בהסבירם שניתנו על ידי המאשימה ביחס לפער הגדל בעמדת העונשית בין הנאים שבפני לנאים 1 ככלו המצדיקים אימוץ עדמתה העונשית, אף לא עונש הקרוב לה.
92. עיון בכתב האישום מיוחדות גניבה, ואילו נאים 1 הורשע בעבירה של ניסיון לעبور עבירות אלו. עוד עולה מכתב של גנבה בניסיבות מיוחדות גניבה, ואילו נאים 1 הורשע בעבירה של ניסיון לעبور עבירות אלו. עיון כתב האישום המתוקן כי נאים 1 הורשע בנוסף בעבירות איזומים (אישום 4), עבירה שלא יוכסה לנאים 2.
93. טענת המאשימה ולפיה חלקו של נאים 2 מרכז ומשמעות יותר מזה של נאים 1, אף אם היא נוכונה במידה מסוימת, בודאי שאין בה כדי להצדיק פער כה דרמטי בעמدة העונשית שהוצגה ביחס לנאים 2.
94. הטענה ולפיה עונשו של נאים 1 לא כלל התחשבות בימי מעצרו איננה נוכונה. עיון בגזר הדין מלמד, כי עונש המאסר שנגזר עליו כולל התחשבות מלאה ביום מעצרו בגין תיק זה.
95. לנאים 2 כמו לנאים 1 עבר פלילי עשיר ומכבד, כך שננתן זה איננו מצדיק קיומו של פער עונשי בין השניים.
96. נותרנו, למעשה, עם טענת המאשימה ולפיה חלקו של הנאים שבפנים בעשויים נשוא כתוב האישום מרכז יותר.
97. כאמור, לטעמי מרכזיותו של נאים 2 בכתב האישום נובעת בעיקרה מכך שבשנים מיותר ארבעת האישומים הוא הורשע בעבירה המושלתת של גנבה בניסיבות מיוחדות גניבה (אישומים 1 ו-4), בעוד שותפיו לאישומים אלו הורשעו בעבירות הניסיון בלבד. מעבר לכך, לא מצאתם כי חלקו של הנאים 2 מרכז יותר באופן המצדיק גזרת עונשו באופן כה חמור ביחס לאחרים, כתיריה המאשימה.

98. אין להתעלם מכך שנאשם 1 הורשע בעבירות איומיים שהפנה כלפי המתלוון באישום 4, וכל זאת לנגד עיני בנו בן ה-5. מעורבותו של נאשם 1 בכל ארבעת האישומים איננה נופלת באופן ממשוני מחלוקת של הנאים 2, והפער העוני בין השניים איננו יכול להיות כה גדול כפי שועתרת המשימה.

99. אך יש להוסיף, כי שני הנאים יכולים הodo בכתב האישום וחסכו מזמן של בית המשפט, כך שהעובדת שנאשם 1 הורשע על פי הודהתו איננה יכולה לפעול לחותה הנאים 2, שהודה אף הוא בכתב האישום.
100. סיכום של דברים, יש מקום להגיד על הנאים 2 עונש מאסר שונה במקצת מזה שנגזר על נאים 1, וזאת בשל כך שmailto חלק מרכזי מעט יותר מנאשם 1 בעבירות נשוא כתוב האישום, הן בכלל הנוגע לעובדות כתב האישום והן בנוגע להוראות החקוק, ותוך התחשבות בכך שנאשם 1 הורשע בעבירות איומיים שלא יוכssa לנאים 2, נתן שיש בו למצוות את הפער.

101. לפיכך, אני גוזר על הנאים 2 את העונשים הבאים:
א. 23 חודשים מאסר בפועל, בגיןימי מעצרו בתיק זה; יתרת תקופת המאסר (לאחר ניכוי ימי המעצר) תחושב החל מיהום.

ב. 6 חודשים מאסר אותם לא ירצה הנאים אלא אם יעבור עבירה רכוש מסווג עונן בתקופה של 3 שנים מיום שחררו ממאסר;

ג. 10 חודשים מאסר אותם לא ירצה הנאים אלא אם יעבור עבירה רכוש מסווג פשע בתקופה של 3 שנים מיום שחררו ממאסר;

ד. קנס בסך 5,000 ₪ או 15 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם ב-5 תשלוםmons חודשיים החל מיום 1.1.27 וב-1 לכל חדש עוקב.

ה. פיצוי בסך 20,000 ₪ עד תביעה 4. הפיצוי ישולם ב-20 תשלוםmons חודשיים החל מיום 1.1.27 וב-1 לכל חדש עוקב.

ו. פיצוי בסך 25,000 ₪ עד תביעה 2. הפיצוי ישולם ב-25 תשלוםmons חודשיים החל מיום 1.1.27 וב-1 לכל חדש עוקב.

החווב מועבר למרכז לגבית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והשלומים שקבע בית המשפט.

ניתן לשלם את הקנס/פיצוי כעבור 3 ימים מיום גזר הדין לחשבון המרכז לגבית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באמצעות מהדרכים הבאים:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה - www.eca.gov.il.
  - מזקץ שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592* ***-* ***
  - במחזון בכל סניף של בנק הדואר - בהצענת תעוזת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום)
- זכות ערעור לבית המשפט המוחזק תוך 45 ימים מיום
ניתן היום, ז' תמוז תשפ"ה, 03 يولי 2025, במעמד הנווכחים.